

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.) vedtoges med 36 Stemmer mod 3.

Formanden: Lovforslaget gaar nu til Konsejlspræsidiet, da det er særddigt fra Rigsdagens Side.

Nu ville vi, som jeg før antydede, foretage Valget af de 14 Medlemmer til det Fællesudvalg, som Tinget i Dag besluttede at nedlægge om Lovforslaget om Statsbanedriftens Ordning. De Overvejelser mellem ærede Medlemmer indbyrdes, som have fundet Sted, gaar ud paa, at man ønsker for Landstingets Vedkommende indsat i Fællesudvalget: Boesen, Breinholt, Dresing, Frijs-Frijsenborg, M. B. Jensen, Knudsen, Knuthon, Madsen-Mygdal, Chr. Nielsen, Ovesen, Rasmussen, Sehested, Skeel og Steffensen.

Derfor ingen Indsigelse sker, ville altjaa disse Medlemmer indtræde med Folketingets 14 Medlemmer, som jeg før nævnte, i Fællesudvalget. (Ophold). Det er saaledes vedtaget.

Vi maatte jo før forbigaa 2den Behandling af Forslag til Lov om anerkendte Sygekasser. Da Indenrigsministeren nu er kommen til Stede, vilde Sagen kunne foretages, men da Tiden er saa fremrykket, ville vi næppe kunne bringe den til Ende i Dag, og det vilde efter min Mening heller ikke være passende at begynde paa en saa omfattende Sag paa et saa sildigt Tidspunkt som det nuværende.

Den maa derfor udgaa af Dagsordenen.

Derimod kunne vi benytte Tiden til at foretage den sidste Sag paa Dagsordenen, som vi forhaabentlig kunne bringe til Ende i Dag.

Man git altjaa til den sidste Sag paa Dagsordenen, som var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Lov af 1ste Marts 1889 om Tillæg til og Forandringer i Lov af 2den Marts 1861 om Brandpolitiet paa Landet og det nærmest dermed i Forbindelse staaende Bygningsvæsen.

Lovforslaget findes i Tillæg C.

Sagen sættes under Forhandling.

Kanfer: Det her omhandlede Lovforslag var, saaledes som det var forelagt af Regeringen, ganske i Overensstemmelse med det tidligere af Landstinget vedtagne Forslag. I det andet Ting er der derimod foretaget nogle Forandringer derved, som jeg skal tillade mig nærmere at dvæle et Øjeblik ved. Den ene Forandring er i § 2, hvor Begyndelsen af Regeringsforslaget er udeladt. Denne Begyndelse gaar ud paa, at naar eksploderende Stoffer transporteres over Land eller ad indre Vandveje, da skulle de transporteres i Henhold til visse Forsigtighedsforholdsregler for at undgaa den Fare, som en saadan Transport ellers kunde medføre. Det forekommer mig, at det maa være indlysende, at en saadan Transport virkelig kan være forbunden med Fare, og at man maa imødegaa den med Forsigtighedsregler, der ere bestemte i Henhold til forskellige Omstændigheder, der kunne indtræde. Det vil være meget vanstillet ved Lovregler at give saadanne, og det forekommer mig derfor at være en hensigtsmæssig Bestemmelse i Lovforslaget, at dette sker ved Anordning. Imidlertid er Forslaget gaaet fra Folketinget uden denne Bestemmelse, og jeg tror, det er uheldigt, jeg tror, at Landstinget igen burde indstille en Bestemmelse, uden hvilken jeg synes, at Loven taber en Del af sin Betydning. Det andet Punkt, jeg vilde omtale, er den ny § 8, der i Folketinget er indført. Jeg skal ikke nærmere opholde mig ved, at Bestemmelserne i denne Paragraf lidet synes at passe med nærværende Lovs øvrige Bestemmelser, men jeg vil derimod gøre opmærksom paa, at Bestemmelserne selv ere lidet heldige. I Loven af 1ste Marts 1889 er det bestemt blandt andre Regler for Skorstenes Opførelse, at saadanne skulle som Regel være 16 Tommer indvendigt Maal, og at man vel kan indrømme ogsaa snævrere Skorstene, men kun under visse Betingelser, som f. Eks. ved Bygninger, hvor der enten er ildfast Tag eller Spaantag, og hvor den Røg, der ledes gennem disse Skorstene, kommer fra Køkkenildsteder, Kaffelovne, Raminer eller lignende. Nu er der gjort den Forandring i Lovforslaget, saaledes som det foreligger, at Maalet 16 Tommer kan forandres til 13½ Tomme, og jeg tør sige, det er under den Forudsætning, at et Menneske ogsaa kan passere et Rør, der kun er 13½ Tomme i indvendigt Gennemsnit. Men jeg anser dette for en meget uheldig Bestemmelse, thi om man end ikke tør paastaa, at det er umuligt, at et Menneske kan passere et saadant Rør, saa tør jeg nok sige, at et saadant Skorstensrør, rentet, snævert som det er, under en Mand's Passage derigennem, ikke vil blive